

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

MOHIMENT RESTAURADOR UNIVERSAL.

Pochs son avuy los que concixen y aprecian en son verdader valor lo mohiment restaurador que s' inicia en totas parts y en tots los rams de la activitat humana: lo dia que aquest sia compres y abressat per la generalitat que avuy está apática, será lo dia del triomf. Avuy no falta qui s' escandalisa en gran manera ó quant menos trova exageradas y atrevidas certas afirmacions virils que s' escapan dels llavis dels mes impacients ó menos preocupats, que en mitj de la fumera de nostre segle han ovirat l' estel del nord; trovan duras y creuen personals certas reeriminacions de carácter general que sens dirigirse á cap personalitat determinada, poden semblar alusions perquè son verdaderas y atinadas. Aquestas notas signent afinadas, apareixen discordants, tal es lo desacort de la humanitat, tal es lo desafinament de la orquesta humana, desde 'l dia que alguns homes de talent en tots los rams del saber humá, comensant com sempre, los artistas s' enamoraren de las obras del paganisme y tractaren d' empeltarlas á la civilisació cristiana que feya lentament son camí sens haver volgut entendre gens ni mica, segons sa doctrina, de las concupiscencias de Grecia y Roma y fundaba sobre la base del esperit una civilisació nova y hasta llavors desconeguda, qual civilisació debia no obstant purgar en mitj dels segles sos propis errors y ensopegadas.

Cert que la Ciencia ha fet grans descobriments en mitj de aquest revull produhit per la mescla inconcient de dos civilisacions antitéticas, pero cert es també que si en lo terreno material s' han fet grans conquistas, en lo terreno moral havem experimentat grans perduas.

Avuy sembla que la providencia ha marcat ja lo principi de la

reacció: hora es ja dochs que comensem á preparar-nos per analitzar lo que havem guanyat y perdut en la tremenda batalla, per mes que aquesta duri encara y amenassi ab més furia que may consumir en un cataclisme general l' humanitat. La renaixensa de principis fonamentals bons y dolents, sempre s' ha operat l' endemá de grans exterminis, mes cal que la llevar estiguia plantada. Al assot d' Atila havia precedit la sanch dels martres cristians; á la llibertat moderna la guillotina francesa.

Los partits polítichs que avuy s' estilan ab son gefe, ó millor dit, ídol personal á la tastera, son impotents y mesquíns per aixecar á la humanitat de sa postració, son sols altres tants instruments que impulsats per una forsa superior que desconeixen, van fabricant la reacció saludable de que venim parlant fent purgar al mateix temps á la humanitat sos propis desvaris.

Entre tant las gospiras d' aquest mohiment restaurador sens jefe ni direcció preconcebuda ni acort de cap mena, que per ara no necessita, apareix en totes parts del mon y en tots los rams de l' activitat, ab igual criteri, ab iguals tendencias com á fill llegítim d' idénticas causas, com á conseqüencia necessaria dels mateixos errors y si regnan desacorts entre 'ls individuos que sols presentan la mudansa y creuen encara exagerats los crits de la patria, es perquè no han purgat llurs consciencias, es perquè han de veure mes prop la gran catástrofe.

Al proclamar y defensar nostres ideals que en relació á nostra terra ne dihem catalanisme, no creyem mourens dins los estrets y mesquíns limits d' un partit polítich, creyem estar molt per sobre de aixó, encara que á primera vista sembli perdem lo temps ocupant-nos de cosas de poca importancia: nosaltres creyem estar dins de tota una tendencia general regeneradora, en la que venen interessats tots los problemas socials, polítichs, económichs y religiosos, aixis com los agrícolos, comercials ó industrials, científics, literaris y artístichs. Es la tendencia que desconfiant de las paraulas dels homes per bonicas que aquestas semblin, crida á comptes lo passat y lo present, per passar un rigurós baláns y deixar lo compte corrent overt sens mentidas, als que deguián succehirnos. Aquesta es la evolució regeneradora que s' insinúa y traslluhim á la fi del sigle XIX fent son camí á despit dels que no la volen ó no hi creuen y á despit de nosaltres mateixos que 'ns havem proposat fomentarla

puig que realment res signifiquem davant de tant gegantina empresa.

No pretenim pas sentar plassa de profetas pero estem en la ferma convicció que atés lo descrédit que pesa ja avuy sobre las conquistas modernas de llibertat, parlamentarisme, centralisme, drets individuals y demes, quant seguia la societat arribada al any noranta del sigle vinent, ó be s' estarà de nou en camí de la barbarie mes espantosa ó nostras tendencias al costat de la moral cristiana dominarán per tot arréu. Los medis polítics que la Providencia empleará per aixó, impossible es conéixerlos, lo qu' es de presumir per ser lògich y natural, es, que las monarquías purgarán aváns ab tot rigor sos extravíos y desacerts, veyentse allavors més clar que avuy en lo llibre de la historia, la part de responsabilitat que cada hu hagia tingut en nostras desgracias actuals. No creyem al dir aixó que s' arribi á la perfecció, perquè aquesta no pot trobarse en lo mon, pero que 'ls errors moders haurán passat de moda y serán substituïts per principis mes certs y positius, pot afirmarse y no creyem enganyarnos.

Ha mort á Cuba del vómit negre un jove d' Olot, Fabi Isamat, que si no hagués tingut la desgracia de tocarli la tanda d' anar al cementiri dels cataláus, si no hagués sigut per aqueixa lley que obliga als fills del Nort d' Espanya á anar en un país calent, mortífer, insá, ahont deuen morir irremissiblement tots los que no tenen la naturalesa apropósit per resistirlo, si no hagués hagut, en una paraula, d' anar á Cuba interrompent de cop la carrera que tenia empresa, tal vegada hauria donat dias de gloria á n' aquesta vila y á tot Espanya. Eucara que era pobre, altres pobres hem vist que han pujat per sas solas forsas y además es fácil que hagués estat ajudat per la Diputació ó altra entitat.

Aqueix noy era pintor de parets y anava á dibuix á l' escola pública d' Olot; pero al dir dels seus condeixebles y del seu Mestre, se distingia per lo seu caràcter alegre, franch y pacífich, posselia qualitats sorprenents en lo dibuix, de manera, que sa originalitat lo feya ser objecte d' aprecí, no sols tocant al tracte personal, sinó molt y molt més per lo caràcter dels dibuixos que 's distingian de tots portant un sello agradable, grandios y propi d' ell, seguint tant ben encaminat que ja poch li faltava per ser un dibuï-

xant correcte á punt de comensar qualsevol empresa propia de las arts del dibuix.

En aquest estat se trobava quan li tocá la desgracia d' haver de anar á Cuba. Se despedí alegrement de tots sos condeixebles y de son Mestre, portantsen ja tots los preparatius per dibuixar y fer estudis de la manera que li seria permés. Fa poch dias que escrigué donant la trista noticia de la mort d' un seu company d' Olot. Ara s' ha rebut una carta d' un de Banyolas, donant la noticia de la mort d' ell!!!

¡¡ Quinas lleys!! Las antigas lleys catalanas que respectavan ab jurament los Reys d' Espanya, no obligavan á cap catalá á ser soldat per forza. Val més no comentarho, val més no parlarne! Si aqueix fet hagués passat á Fransa, aqueix noy hauria servit un any, passantlo en son país, hauria sigut ben vist y protegit de tothom, sobre tot per las corporacions oficials que s' haurían disputat l' honor de donarli carrera.

Se copían de Fransa totas las cosas mes dolentas que posseix aquell poble; pero no se 'n imita cap de bona de las moltas que 'n te, se segueix sempre pel camí més perillós y repugnant y ara per final de festa, se diu que 's farà lo servey militar obligatori, pero d' una manera que sols los pobres haurán d' anar á Cuba, sols los pobres haurán de deixar l' ossada en aquell inméns cementiri dels espanyols.

Aqueixa igualtat devant la ley, si fos verdadera la trovaríam detestable, absurda, despòtica propia d' un poble bárbaro. Quan existeixen milenars de joves que anirían voluntariament á Cuba, s' obliga á anarhi á fills que fan gran falta no sols á sos pares sinó al mateix Estat.

¿Podría respóndrernos l' Estat si te interés en qu' Espanya prosperi y que sos artistas figurin en primer lloch?

Lo que ha passat ab aqueix noy, ja ho havem vist ab altres, si be que no han mort, pero han perdut la carrera á conseqüencia de haber tingut que servir. Probablement ho tornarem veure aquest any en aqueixa mateixa vila, puig casi tots los que prometen anar lluny en lo camí de las Bellas Arts, no han sigut quintats encara.

Tal vegada quan se tracta d' un cas com lo que 'ns ocupa, lo nostre Ajuntament y la Diputació de Gerona, podrián influir per-

qué 'l jove en qüestió no tingués d' allunyar-se d' Olot. Si d' aixó s' ocupavan nostras corporacions farien un gran favor á las arts. A Fransa no marxa al servey militar cap jove que 's tovi en alguna Academia, prop de guanyar una medalla, una pensió, un concurs, sinó que son servey queda rebaixat á un any, poguentlo fer en lo punt que li convinga estudiar. Que s' ocupi la Diputació de Gerona de qüestió tan important, que mereixerá l' aplauso del públich tota vegada que 'ls cassos que 'ns ocupan son pochis y en circumstancias casi sempre extraordinarias.

Darictats.

Miscelánea histórica.

(Conclusió.)

En aquesta ciutat per gracia de Nostre Señor Deu no si ha seguit damnatge nengun. De aquest cas señor molt admiratiu e digne de memoria habem caucom tardat consultar vostra molt alta señoria estants dels altres llochs e de aquesta ciutat ab gran pahor com se seguiria. E ara per gracia de Deu confiam ser en esperança de escapar; attes que set o vuit jorns trapassats los dits terratremols hic son estats e son pochis en esguart dels passats: jatsia non siem encara quitis. En continent señor que los dits terratremols hic continuaren, lo clero e totes les gents ab gran contricio son recorregudes a la misericordia de nostre Señor Deu, continuant de nits e de dies solemnes processons e ab dejunis e longues oracions, e ab santes invocacions, ab plors e llagrimes piadosament fetes altres obras virtuosas. Per les quals crehem que la Divinal Magestat placada per continua intercessio de la molt humil e segrada madona santa Maria e dels gloriosos cossos sants de mossen sant Narcis e quatre martyrs de aquesta ciutat haura merce de nosaltres peccadors. E per tal, molt excellent señor, com aquest temps importa causa de gran admiracio, crehents que la divina potencia excitada per nostres greus pecats permet siam axi tribulats per terratremols, pensam en quant humana fragilitat pot compendrer, ques seguexen principalment per dues destructions assi introduides. La una devalla de bandositats qui si hic continuan e destruan a questa terra; e es prest en breu seguir sic per aquesta raho grans escandols e perills si noy es obviat. Car assi es gran bandositat entre Senesterra e sos amichs e valedors de una part e en Joan de St. Miquel e sos amichs d' altra. Altra bandositat es entre mossen Fulla e sos amichs e valedors de una e en Bernat Carriera. (f 81 v°)

e sos amichs e valedors d' altra part. Aquestes son les bandositats principals e pus fort. E ultra aquestes ny ha altres. Grans inconvenients señor estan aparellats per aquestas bandositats de que estam ab ancia cy fem so que podem. La altra destruccio señor es poca justicia. Assi es perida justicia car en la preso estan preses persones fins a morir de fam que lo jutge nos cura de absolrels ne condemnar re axi poch de coses civils hic a justicia. De ques seguex que les gents ab manaçes se escusen sils es res demanat o ab manaçes demanau ço quels es degut. E si nosaltres per vigor de nostres privilegis fem ordinations sobre las bandositats, los balle e jutge nos curen servirles ne duptan romprer nostres privilegis que vos, señor, per vostra merce nos observats e vostre governador, D' aço, señor, per lo cas de M. Pere de Donç havem ya temps ha consultada vostra señoria. E si per provisio vostra los dits balle e jutge eren corregits dubtarian de tornarse hi axi com son. Car axi com contra nostre voler desarestaren a Aymerich de la Via axi ara poch dies ha seus cabuda e voler nostre an desarrestat M. Pere Donç, lo qual ha continuat tracte de nosaltres havia atorgat fer tal pau o treva com vos señor per vostra merce ordonariets. Mes avent, señor se aportan ballestas parades per la ciutat de nits et de dies: no contrastants ordinations prohibitives axi per nostres predecessors coa de manament nostre fetas a relacio d' en Luis de Torramorell y lletra de crehença per vos señor assi tramesa. ni contrastant requestes per nosaltres fetas per virtut de privilegis com altrement. Aquestes destruccions señor, creem esser causa excitant la ira de Deu, permetent aquets terratremols en gran vexacio e tribulacio de vostres sotmeses. E los innocents e justs portan pena per las iniquitats dels pecadors. Per aquesta raho, señor, havent primerament recors al sobiran Rey eternal qui per sa infinida clemencia nos vulla preservar de aquests perills, recorrem per semblant a vos señor qui per divinal disposicio havets carrech de corregir castigare punir los malefics e tractar nos en pau e tranquilat e justicia per les quals se segueix saludable remey a les gent e gloria e honor a vos señor. Perque molt alt e molt excelent Princep e señor a vostra molt gran excellencia molt humilment supplicam que excitant vostra acostumada diligencia e fer sobre les dites coses aquellas promptes degudes provisions qui á vostra señoria occorran en conservacio de aquesta terra. Sia vostra merce havernos en especial recomendacio per aço señor de que obtindrets divinal premi reputarem á vostra Real Magestat a singular gracia e merce. La Santa Trinitat señor per sa infinida potencia vos faça virtuosament viurer e regir per louch temps ab exalçament benaventurat de vostra corona.—Scrita en Gerona á deu del mes de Abril del any mil quatracentos vint y set.—Al molt alt e molt Excellent Princep e señor lo señor rey.

Señor: Vostres humils sotsmesos qi ab humils besaments de

vostres mans e peus se comanan en gracia e merce de vostra senyoria, los jurats de la ciutat de Gerona.

XIII.

(F.º 82) Als molt Reverents magnífichs nobles ç honorables señors tots e sengles Archabisbes, Bisbes, abbats, priors e altres prelats, duchs, comtes, vescomtes, barons, nobles e cavallers, consellers paheers jurats e consols de qualsevol ciutats e viles e a tots altres de qualque condicio als quals las presents pervindran e a cascu de ells los jurats de la ciutat de Gerona: Salut ab crexement de tota prosperitat e honor. Ab tenor de les presents vos notificam e fem autentica fe que en lo mes de Març prop passat nostre Señor Deu ha permes que terratremols son estats axi forts e terribles en lo lloch de Amer constituhit tres llegues luny de aquesta ciutat que la *iglesia del monastir de Monjos del Orde de St. Benet sots invocacio de Madona Santa Maria edificat per lo sant Rey Carles Maynes* e una iglesia o capella de Mossen Sant Miquel e tots los edificis *del dit monastir* e generalment tots los alberchs e edificis de la pobla del dit loch qui eran en gir vuitanta fochs son del tot enderrocats e destruits e los dits monjos e les altres gents del dit loch han perduts tots los viures que eran en los dits monastir e alberchs e quaix tots bens mobles. Per la qual cosa los dits monjos e los habitants al dit lloch son venguts en molt dolorosa e extrema necessitat; de la qual Deu per sa pietat vulla preservar tots christians. E nosaltres havent gran dolor que axi per aquesta ciutat com per molts llochs de aquest bisbat son estats subvenguts de virtualles e sustentacio de lur vida. E com aquest axi fort e doloros cas e degran admiracio null temps sia estat vist en aquestes parts, per tal que los dits monastir e lloch de Amer no peresquen e lo divinal offici sia continuat en lo dit monastir assats insigne nosaltres per aquests esguarts e per tal que Nostre Señor Deu per la sua misericordia infinita nos vulla preservar de aquests terratremols e de semblant perill. Treballam per nostre poder en fer reparar lo dit monastir e lloch fahent lus tota aquella charitativa subvencio qui a la dita ciutat e als habitants en aquesta vegueria sera possible. Empero la cosa es axi sumptuosa e inextimables despescs que conve excitarhi la ajuda de molts. Perque per esguart de axi piadosa meritoria e charitativa obra vos pregam e exortam en nostre Señor Deu que donant plena fe e creença sobre la dita destruccio e desolucio al religios frare fra Rafel Artes Prior claustral e camarer del dit monastir exhibidor de les qui ab afeccio treballa sobre aquests affers vos placia haver lo per recomenat en ferli ministrar subvencio saludable, en tal manera que vosaltres e tots los benefactors de aquesta axi piadosa obra siats participants dels virtuosos premis que la divinal Magestat ministre per esguart de axi virtuosos e caritatives obres. Offerintsnos prests à vostre ho-

nor. E sia en continua proteccio vostra en nostra la Trinitat santa. En testimoni de la qual cosa manam esser feta la present del segell de la dita ciutat segellada. Dada en Gerona a deu del mes de Abril del any mil quatrecents vint y set.

Fuit facta similis litera Religioso fratri Bartholomeo Pellicerii Infirmario dicti monasterii.

XIV.

Die jovis decima menssis Aprilis anno a nativitate Domini millesimo quadringentesimo vigesimo septimo, dicti religiosi fratres Rafael Arters prior claus (f.º 82 v.º) tralis et comemorarius et Bartholomeus Peliceri Infirmarius predicti monasterii beate Marie de Amerio existentes intus quandam cameram hospicii venerabilis Petri de Terradis promiserunt honorabili Petro de Terradis Geraldo Strucii Jacobo Anglesii Bartholomeo Agustini et Bernardo Andree juratis anno pesenti civitatis Gerunde ibidem presentibus ac sponte juraverunt per dominum Deum et ejus santa quatuor Evangelia corporaliter ab eis tacta, quod omnes pecunie quantitates et alia bona eisdem vigore preincerte littere ac intercessu dictorum honorabilium juratorum et quascunque personas cujuscunque status gradus aut dignitatis existant largiendas et largienda ponerent et immitterent in pose venerabilis Michaelis Vilar Apotecarii Gerunde qui eas et ex tanquam depositarius tenebit, deductis pecunie quantitatibus largientis sumptibus per dictos monachos faciendis hac de causa. Testes etc.

Semblant carta fonch feta a onze de Abril per Antoni de Masferrer obrer de la isglesia de la vall de Ozor, ahont totes les cases eran enderrocades per lo terratremol. E lo dit Masferrer presta semblant homenatge com los monjos.

ENRIQUE CLAUDIO GIRBAL.

Noticias generales.

Dijóus próxim passat á las sis del vespre tingué lloch una reunió de velhins d' aquesta vila en la casa Comunal á fi de tractar la qüestió del gas. En aquesta reunió que estigué regularment correguda assistiren també, á instancia del Ajuntament, segóus entenguerem, dos senyors enginyers lo Sr. Ciervo y lo Sr. Capdevila, interessat lo primer en varias Companyías de gas de la Península. Prengué la paraula lo Sr. Alcalde D. Mariá Bassols per enterar á la concurrencia del estat de aquest assumpto de qual explicació resultá que las dos subastas anunciadas per l' Ajuntament han estat desertas, prova de que las condicions no deuen esser fa-

vorables á cap Empresa, de lo que ha volgut assegurar-se lo cos Municipal perquè may se 'l pogués tachar de lleujeresa en cosa tant important. La presència dels senyors enginyers citats que prengueren la paraula il·lustrá en gran manera la discussió, de modo, que després d' un amistós debat en que terciaren dits senyors, lo Sr. Alcalde, Sr. Capdevila (D. Joan), Sr. Peris y algún altre senyor, se terminá la sessió, oferint lo Sr. Ciervo que sempre y quant alguns vehíns de la vila suscribissen una part important del capital necessari, ell estava disposat á fer altre part important del mateix, constituhint la societat per portar á cap l' empresa, á la que prestaría tot son apoyo ab la bona fé y decisió que en altres cassos ha demostrat. La concurrencia sortí satisfeta del acte y ab l' esperança que será un fet l' il·luminació per gas en nostra vila.

Lo dijóus passat presenciarem la dificultat ab que passa un re-mat gros de bestiar de llana per la palanca de pedra anomenada de Las Moras, interrompent per llarga estona lo tránsito públich y ademés, degut al mal estat de la mateixa, succehí que una ovella se trencá una cama ficantla en l' esquerdá que hi ha á lo llarch de dita palanca promovent gran confusió entre las demás y lo pastor que s' obstinava en voler salvarla. Ja que veyem difícil de moment millorar ó substituhir dit pas en quant á sa amplaria, estranyem no 's fassia desaparéixer los perills que tals esquerdas importan en lo sentit d' ocasionar desgracias á personas y bestiar per ser cosa de tant poch cost que no val la pena de parlarne. Lo cert es que l' esmentat pastor malehía Olot y son Alcalde qu' era una llástima sentirlo. Ja que de perills parlem, molt estranya també tothom que se 'n hagia deixat un de tant gros en lo nou pont de ferro, que suposem deurán corregir sos encarregats ja que tal com avuy queda lo final de las branás del mateix, desdiuhen completament del total de la obra y fan poch favor á qui 'n tingui la culpa; suposant donchs dit arreglo, del que no dubtem s' ocupará ja qui li correspongui, creyem del cas que d' un modo interí se aparti l' imminent perill que de nits principalment ofereix, aváns que tinguem que lamentar una desgracia.

Havem tingut lo gust de saludar al senyor Vidal, nou administrador d' aquesta Subalterna, qui per ser persona ja coneguda

en aquest pahís per haberhi desempenyat ja altre càrrech no dubtem continuarà mereixent las simpatías que en ell conta y ab tan plausible motiu nos complavem en saludarlo desde las páginas del periódich.

Passan de mida las queixas á que dona lloch cert gos baldoch, que aborda á tothom. Creyem que ja es hora que 's hi posi remey puig á mes dels sustos que se 'n portan molta gent, algún día se haurá de lamentar tal vegada algún fet desagradable.

Lo passat diumenge en la *Círculo Olotense* lo Sr. Wiliams entretingué y sorprengué ab sos notables exercicis un públich numerós y escullit.

Estem encara lluny de las eleccions y ja comensa á sentirse sa influencia entre nosaltres, lo qual prova que 's prepara lluita. Per diputats Provincials son molts los noms que circulan sens concretarsen cap en definitiva. Per diputats á Corts se diu que 's presentará en contraposició al Marqués d' Aguilar, diputat ja fa temps per aquest districte; D. Emili Sicárs, fill de Gerona, advocat y propietari que fou diputat en 1871, orador y persona d' influencia que conta en aquest districte ab amichs particulars y politichs; si es certa la noticia com se 'ns ha dit, es fácil que la elecció sia empenyada.

Legislación.

Poca cosa de importancia, puede decirse, se ha publicado en los Boletines Oficiales de esta provincia durante la última semana á no ser algunas Circulares é instrucciones sobre el Censo electoral; y la aprobación del proyecto reformado de la reparación y ensanche del puente Mayor sobre el río Ter en Sarriá de Gerona.

Y en las Gacetas de Madrid acontece otro tanto, por lo que no se inserta resumen de las mismas.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 26 SEPTIEMBRE DE 1890.

Celebróse en dicho día sesión ordinaria de segunda convocatoria por no haberse reunido el en que debía tener lugar número suficiente de Sres. Concejales que requiere la Ley para tomar acuerdos.

Presidida por el Sr. Alcalde y aprobada el acta de la anterior se tomaron los siguientes acuerdos.

Aceptar la proposición formulada por el concejal Sr. Pena en nombre de D. Miguel Barcóns referente al arreglo de depósitos de las letrinas del Cuartel del Carmen.

Que según costumbre el día quince del próximo mes de Octubre comienza en esta villa la matanza de cerdos.

Aprobar el plano de las obras que trata de verificar el Rdo. D. Joaquín Jordá como administrador de D. Jose de Ventós en la fachada de la casa núm. 6 en la calle de Fluviá.

Notificar á los propietarios de los terrenos de la huerta de Funosas lindantes con la plaza de Cataluña, que la corporación municipal les cederá la parcele comprendida entre dicha huerta y la carretera de San Juan de las Abadesas con tal de que edifiquen dentro cierto plazo y mediante determinadas condiciones.

Practicar bajo la dirección del Maestro de obras del Municipio alguna reforma en la Plaza de Toros de esta villa.

Por último se resolvieron varias otras solicitudes de interés particular.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 26 Septiembre de 1890.

Trigo	á 20'00	Ptas. hectólitro.	Maiz	á 14'75	Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 18'75	»	Cebada	á 11'75	»
Centeno	á 13'75	»	Avena.	á 10'75	»

Secció religiosa.

Avuy diumenge 28. Los Dolors de María Santíssima, sant Wenceslau mr. y lo beato Simón de Rojas confessor.

Dillúns 29. (Antes †) La Dedicació de Sant Miquel Arcángel y Sant Mar-sal mr.

Dimàrs 30. Sant Jeroni cf., dr. y fr. y Sta. Sofia. viuda.

Dimecres 1 d' Octubre. Lo Angel Custodi del Regne y St. Remigi arquebisbe y cf.

Dijóus 2. Lo Sant Angel de la Guarda y St. Leodegari b. y mr.

Divendres 3. Sant Cándido mr. y St. Fausto y companys mrs.

Dissapte 4. Sant Francesch confessor y fundador y Sta. Aurea vg.

QUARANTA HORAS.—Avuy conclouhen en la iglesia de Nostra Senyora dels Dolors; demá passarán en la de Nostra Senyera del Tura.—La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1890.

CENTRE CATALANISTA.

CAMP D' EXPERIMENTS AGRÍCOLAS.

AVIS.

Los socis que desitjian possehir llevar de las tres classes de trufas que tant bon resultat han donat, se servirán deixar nota en la Farmacia del Sr. Bolós avans de 15 días; finit aquest plasso serán venudas á qui primer las sollicita, sia ó no soci.

FONDA Y RESTAURANT DEL CENTRO

DE

JOSÉ FITA, Ciudadanos, 4. Gerona.

Este acreditado Establecimiento, situado en el punto más céntrico de la Ciudad, acaba de terminar las obras de restauración y ensanche, aumentándola con un gran número de habitaciones muy claras, amuebladas con gusto, limpieza y timbres eléctricos; un bonito salón-comedor con mesa redonda, y otro salón para Restaurant, digno de competir con los primeros de su índole; cocina española y francesa por un joven cocinero hijo de la casa recientemente llegado de Paris.

Las familias que suben y bajan de Olot, tienen tiempo de comer antes de salir los trenes.

Los pasajeros que se dirijan á esta Fonda encontrarán el coche de la casa á la llegada de los trenes.